

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119202185
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119202185.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zast. opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: A. R. T., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom C. - A., A. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Antonom Kamasom, advokátom, so sídlom v Trenčíne, Palackého 6403 a T. N., štátneho občana H., bytom F. M. XX, H., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 26P/52/2019-109 zo dňa 23. septembra 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. N. sumou 120,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2019 do 31.08.2019 a sumou 140,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím sa zvyšuje jeho doterajšia vyživovacia povinnosť zo sumy 2.000,- Kč na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2019 do 31.08.2019 a na sumu 140,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019. Rozhodol, že dlh na výživnom pre mal. N. za obdobie od 01.03.2019 do rozhodnutia súdu vo výške 1.096,02 eur sa otcovi dieťaťa povoľuje splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v mesačných splátkach po 31,- eur s účinnosťou zaplatenia prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. V časti výživného zmenil rozsudok Okresného súdu Žďáru nad Sázavou č.k. 5 Nc 1574/2012-34 zo dňa 07.01.2013. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine a § 52 CMP. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k mal. N., ku ktorej došlo pred viac ako siedmimi rokmi, nastala zmena pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne rastom životných nákladov. Zatiaľ čo pri predchádzajúcej úprave výživného mala mal. N. X rokov, navštevovala MŠ, v súčasnosti má takmer XX rokov, od 09/2019 prešla na druhý stupeň základnej školy, v dôsledku čoho jej potreby vzrástli primerane jej veku a návšteve druhého stupňa základnej školy. Pri porovnávaní pomerov vychádzal z toho, že v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom matka bola nezamestnaná, bez nároku na podporu v nezamestnanosti. V súčasnosti pracuje vo H. N. C., v roku 2019 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 965,09 eur, rovnako od 1-08/2020 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 965,09 eur, spolu s maloletou býva v byte, ktorý má vo výlučnom vlastníctve, na kúpu ktorého si zobrala hypotéku vo výške 72.000,- eur a ďalší úver 10.000,- eur so splátkami 275,24 eur a 69,52 eur mesačne. V byte platia zálohové platby

a energie 202,28 eur a internet 20,90 eur. Otec v čase posledného určenia výživného bol zamestnaný ako B. v R., v roku 2012 bol PN kvôli nepracovnému úrazu a jeho príjem tak poklesol na 12.000,- až 13.500,- Kč. V súčasnom období pracuje u zamestnávateľa W. M. V., a. s. s priemernou čistou mesačnou mzdou v období 03/2018-07/2020 vo výške 17.418,50 Kč. Otec so svojou manželkou býva podľa svojho vyjadrenia v rodinnom dome jeho manželky, za ktorý rodičom nič neplatia, ale vzhľadom na ich vek sa o nich starajú, budú stále žiť u rodičov manželky, dokiaľ budú živí. Potom by sa presťahovali do vlastného domu, ktorý kúpili za 500.000,- Kč pred piatimi rokmi a zobrali si hypotéku 500.000,- Kč, ktorú splácajú po 7.000,- Kč mesačne. Dedičstvom po otcovi získal otec polovicu domu, v ktorom býva jeho matka a brat. Druhú polovicu domu vlastní jeho matka. Zdravotný stav otca je dobrý. Otec vlastní dve osobné autá, M. Y. z roku 2006 a M. X. z roku 1998. Manželka je na čiastočnom invalidnom dôchodku vo výške 6.300,- Kč. Otec uviedol ďalšie výdavky, a to poplatky za odpad v obidvoch domoch 1.000,- Kč ročne, poisťku za obidve motorové vozidlá, spolu 6.500,- Kč ročne, poisťku za dom 1.300,- Kč ročne, zálohu za plyn a elektriku 500,- Kč mesačne. Rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností, že na strane maloletej došlo k výraznému nárastu nákladov súvisiacich najmä s jej vekom, návštevou druhého stupňa základnej školy. Výdavky matky sú tiež spojené s bývaním maloletej, so zabezpečením ošatenia, hygieny, stravy, zdravotnej starostlivosti a podobne. S poukazom na výšku príjmu otca považoval súd za primerané zvýšenie výživného zo strany otca pre mal. N. na sumu 120,- eur mesačne od 01.03.2019, t.j. od podania návrhu na zvýšenie výživného na súd, do 31.08.2019, kedy maloletá navštevovala prvý stupeň základnej školy a na sumu 140,- eur mesačne od 09/2019, t.j. od mesiaca, keď maloletá prešla na druhý stupeň základnej školy, čo nepochybne spôsobilo ďalšie zvýšenie nákladov súvisiacich s jej vekom a vzdelávaním a takto určenú výšku výživného považoval za primeranú oprávneným potrebám maloletej a zárobkovým možnostiam otca maloletej. Zohľadnil, že otec inú vyživovaciu povinnosť nemá. Neprihliadol na výdavky otca vo výške 7.000,- Kč na hypotéku a ďalšie výdavky spojené s nehnuteľnosťou, v ktorej s manželkou nebývajú, nakoľko výživné pre maloleté dieťa má prednosť pred takýmito výdavkami rodiča, a to najmä za situácie, že otec v konaní nepreukázal potrebu tohto výdavku, keďže so svojou manželkou majú zabezpečené bývanie u jej rodičov a zároveň otec je spoluvlastníkom ďalšej nehnuteľnosti. S odôvodnením, že zvýšil výživné od 01.03.2019, povolil otcovi, aby vzniknutý dlh na výživnom splácal v splátkach po 31,- eur mesačne s účinnosťou od zaplatenia prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Pri určení výšky dlhu na zameškanom výživnom zohľadnil úhradu otca 1.000,- Kč/37,03 eur.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby výživné na maloletú bolo s účinnosťou od 01.03.2019 zvýšené maximálne o čiastku 500,- Kč, na čiastku vo výške 2.500,- Kč mesačne s úhradou dlžného výživného formou splátkového kalendára po 500,- Kč mesačne. Súdu vytýkal, že pri rozhodovaní neprihliadol k jeho majetkovej situácii, jeho príjmom a v plnom rozsahu tak vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného. Uviedol, že si je vedomý, že potreby maloletej sa zvýšili, s tak vysokým navýšením výživného, ako rozhodol súd prvej inštancie, zásadne nesúhlasí, keďže absolútne nie je v jeho majetkových a finančných možnostiach, aby takéto výživné platil. Uviedol, že býva spoločne s manželkou, ktorá má celkom minimálny príjem - invalidný dôchodok 6.926,- Kč, z ktorého spláca dlhy na rodinnom dome v F. M. a plní výživné na svoju dcéru. Z jeho príjmu, ktorý je cca 17.500,- Kč mesačne, musia hradiť všetky výdavky. Nebyť pomoci zo strany rodičov manželky, neboli by schopní plniť svoje záväzky.

4. Súdu vytýkal, že uprednostnil záujem maloletej a neprihliadol na jeho pomery a pomery jeho manželky. Namietal, že súd nesprávne uviedol, že v spoločnosti W. M. V., a. s. pracuje od roku 2018, hoci v tejto spoločnosti pracuje od 10.08.2015. Z príjmu z tejto spoločnosti, čo je jeho jediný príjem, spláca úver cca 7.000,- Kč. Zastával názor, že tento náklad je potrebné v rámci určenia výživného zohľadniť, nakoľko tento náklad sú povinní každý mesiac uhradiť ako splátku na hypotéku, ktorá im má do budúcnosti zaistiť ich vlastné bývanie. V dome rodičov manželky, kde v súčasnosti z dôvodu starostlivosti o jej rodičov bývajú, nemajú do budúcnosti zabezpečené bývanie, keďže dom je vo výlučnom vlastníctve sestry jeho manželky, ktorej ho rodičia za účelom bývania darovali. Uviedol, že tvrdenia matky o vlastníckych právach k rodinnému domu v F. M. sú nepravdivé, nie je pravdou, že v roku 2013 bola nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve jeho manželky, aby sa on zbavil majetkového prospechu. Nakoľko si z dôvodu rekonštrukcie nehnuteľnosti zobrali hypotéku, bola nehnuteľnosť „prepísaná“ na otca, a od roku 2018 sú obaja podieloví spoluvlastníci tejto nehnuteľnosti.

5. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť - rodinný dom vo M. V., kde je titulom dedenia po svojom otcovi vlastníkom jednej polovice, uviedol, že túto nehnuteľnosť užíva brat a jeho matka. Považoval za nutné zohľadniť, že sama matka, ktorá podľa svojho vyjadrenia má nedostatok finančných prostriedkov, si zabezpečila ďalšiu nehnuteľnosť a na úhradu kúpnej ceny si musela vziať hypotéku, hoci neuspokojivú bytovú situáciu mohla riešiť napríklad nájomným vzťahom.

6. Ohľadne sumy 1.000,- Kč, ktorú uhradil dňa 19.09.2019, uviedol, že túto sumu - mimoriadnu platbu výživného - zaslal bez ohľadu na predmetné konanie. K výdavkom spojeným so stykom s maloletou na Slovensku uviedol, že precestuje čiastku vo výške 700,- Kč - 25,- eur. Po ceste sa zastavia na obed, na občerstvenie. Keď maloletá príde za ním, v jej kufri nikdy nenašiel uterák, osušku ani šampón. Uviedol, že pokiaľ by jeho manželka nemala oblečenie po svojej dcére, boli by nútení mal. N. niektoré oblečenie dokúpiť. To, že matka pre dcéru chodíeva, nie je celkom pravdou, pretože matka má v H. bankový účet a matka si chodí do H. vyzdvihovať peniaze. K tvrdeniu matky o nedostatku finančných prostriedkov uviedol, že matka si v čase svojich štúdií, keď nemala žiadny príjem, zakúpila mobilný telefón v sume 12.000,- Kč, za tým účelom absolvovala cestu zo Slovenska do A., teda predpokladá, že tieto náklady boli hrazené z výživného na maloletú. Ku kúpe mobilného telefónu pre maloletú uviedol, že telefón v sume 5.000,- Kč hradil výlučne on a jeho matka. Nepravdivé sú preto tvrdenia matky maloletej, že aj ona sa podieľala na kúpe telefónu. Mal za potrebné uviesť, že počas styku otca s maloletou, v dobe letných a zimných prázdnin, hradí výživné v plnej výške.

7. Záverom odvolania otec vyslovil presvedčenie, že súd musí prihliadnuť na to, že spolu s manželkou nemajú žiadne vysoké príjmy a z týchto príjmov musí zaplatiť všetky mesačné a ročné platby vrátane hypotéky, ktorú súd musí zohľadniť v rámci určeného výživného na maloletú.

8. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Uviedla, že súd starostlivo posúdil návrh matky na zvýšenie výživného a správne dospel k záveru, že nastala podstatná zmena pomerov s tým, že výšku zvýšeného výživného ustálil po vykonanom dokazovaní, po zistení aktuálnych príjmových, majetkových a osobných pomerov účastníkov. K argumentácii otca, že zvýšené výživné je neprimerané jeho možnostiam, pričom poukazuje na výšku splátky hypotéky v rozsahu 7.000,- Kč mesačne, uviedla, že tento výdavok nemá prednosť pred hradením jeho zákonnej vyživovacej povinnosti. Otec dieťaťa v čase, keď sa zaväzoval k predmetnému úveru v roku 2018, si musel byť vedomý existencie zákonnej vyživovacej povinnosti do času, do kedy nebude dieťa schopné sa samostatne živiť. Pokiaľ týmto záväzkom prevzal na seba neprimerané majetkové riziko, nemôže byť táto skutočnosť na ujmu maloletej. K majetkovým pomerom otca uviedla, že otec je spolu s manželkou vlastníkom rodinného domu v F. M., s ktorým je spojený peňažný záväzok - úver, keďže dom rekonštruuje. Otec ale neuviedol, že je vlastníkom rodinného domu vo M. V., v ktorom je zrekonštruované celé poschodie, v ktorom spolu s otcom do rozvodu bývali a je teda vhodné k okamžitému nasťahovaniu. Preto tvrdenia otca o potrebe nutnosti vynakladania finančných výdavkov na rekonštrukciu rodinného domu na Dobrej Vode sú v danej situácii nenáležitité. Súd by tento výdavok splátky úveru mal pokladať za nie prioritný a prednostný, a nemal by byť zohľadnený pri posudzovaní možností a schopností otca hradiť výživné na maloletú. Pokiaľ ide o titul nadobudnutia nehnuteľnosti na Dobrej Vode, matka uviedla, že otec nechcel byť vedený ako vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v čase jeho prevodu dňa 21.01.2013, preto bola nadobúdateľom nehnuteľnosti vedená iba jeho priateľka. Manželstvo matky a otca dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 05.02.2013 a až následne sa stal otec spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, čo malo za cieľ, aby nebola povinnosť otca vyporiadavať majetok s matkou dieťaťa ako manželkou. K návrhu otca na riešenie bývania formou nájomného vzťahu matka uviedla, že po návrate na Slovensko a po rozvedení žila spolu s dcérou a jej matkou v jednej miestnosti celých 7 rokov od roku 2013. Vek tejto nehnuteľnosti sa odhaduje na viac ako 130 rokov a išlo o celkom nevyhovujúci priestor na bývanie 3 osôb. K príjmom otca uviedla, že od poslednej úpravy výživného u otca nastala zmena, ktorá umožňuje hradiť výživné určené súdom prvej inštancie. K úprave styku uviedla, že otec odmieta maloletú odovzdať v mieste bydliska matky, preto musí vynakladať finančné prostriedky na cestovné a ubytovanie v penzióne. Otec jej zasiela výživné na účet zriadený v Českej republike, nakoľko nechce hradiť výživné na účet zriadený na Slovensku z dôvodov, že takýto prevod je zaťažovaný bankovými poplatkami, ktoré by musel hradiť.

9. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že u rodičov svojej manželky bývajú z dôvodu starostlivosti o rodičov, preto je vylúčené, aby sa presťahovali do M. V.. Uviedol, že dom v F. M. nikdy

nekúpil, jeho manželka (v tom čase priateľka) ho dostala darom a na neho previedla až v roku 2018. Dom v F. M. je nutné zrekonštruovať, aby sa mohli po smrti rodičov manželky do neho nastáňovať. Žiadal preto, aby súd zohľadnil, že aj keď splátka 7.000,- Kč mesačne nemá prednosť pred jeho vyživovacou povinnosťou, tak, ako si matka zabezpečila samostatné bývanie formou hypotéky, snaží sa aj on zaistiť si samostatné bývanie rekonštrukciou rodinného domu, kde po smrti manželkiných rodičov budú nútení sa vysťahovať. Uviedol, že počas doby siedmich rokov, počas ktorých v čase upraveného styku (prázdnin) trávila maloletá u otca, by výživné platiť nemusel. Žiadal, aby súd pri rozhodovaní zohľadnil, že sa jedná o sumu 14.000 Kč (7 x 2.000 Kč) a túto zahrnul do zníženia dlhu výživného. Zotrval na tom, že sa o maloletú zaujíma, je si vedomý vyživovacej povinnosti, nie je však v jeho silách, aby platil tak vysoké výživné. Súdom určené výživné je nad jeho finančné možnosti.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

12. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

13. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež poskytovaním vecných plnení. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a podobne. Zároveň sú však bezprostredne ovplyvňované reálnymi schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pokiaľ sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Pri rozhodovaní o výživnom je nevyhnutné uvažovať tiež o potrebách vyskytujúcich sa nepravidelne za dlhšie obdobie, prípadne o potrebách celkom náhodných, uspokojenie ktorých vyžaduje spravidla vyššie náklady.

14. Náklady na potreby dieťaťa uspokojujú obaja rodičia, a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení. Cieľom ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné.

15. V priebehu plnenia súdom stanoveného výživného dochádza plynutím času k zmene skutočností, na základe ktorých bol stanovený rozsah vyživovacej povinnosti povinného rodiča. K takejto zmene dochádza spravidla zvýšením odôvodnených potrieb oprávneného (dieťaťa) alebo zmenou v zárobkových možnostiach povinného (rodiča). Ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine preto umožňuje súdu, aby v prípade zmeny pomerov bolo zmenené súdne rozhodnutie o výživnom. Súdna prax ustálila, že zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanovenú súdom, musí byť takej povahy, aby bol

daný reálny dôvod zmeniť už vydané súdne rozhodnutie. Zákonnými kritériami zostávajú odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

16. V danej veci sa súd prvej inštancie správne zameril na to, či v pomeroch účastníkov nastala taká zmena pomerov, ktorá je dôvodom pre zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Žďáru nad Sázavou č. k. 5 Nc 1574/2012-34 zo dňa 07.01.2013, keď súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa mal. N. zverila do výchovy matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 2.000,- Kč mesačne s účinnosťou od 01.01.2013. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá X rokov, navštevovala materskú školu, matka bola nezamestnaná, bez nároku na podporu v nezamestnanosti a otec dosahoval príjem 12.000,- až 13.500,- Kč, keďže v roku 2012 bol dlhšie PN kvôli nepracovnému úrazu. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa pomery zmenili, maloletá od septembra 2019 prešla na druhý stupeň základnej školy, matka pracuje vo H. N. C. s priemerným mesačným príjmom od 1-08/2020 vo výške 965,09 eur a otec u zamestnávateľa W., M. V., a. s. za obdobie od 03/2018 až 07/2020 dosiahol priemerný mesačný príjem 17.418,50 Kč. Ani jeden z rodičov inú vyživovaciu povinnosť nemajú.

17. Súd prvej inštancie porovnaním aktuálnych pomerov a pomerov v čase poslednej úpravy výživného dospel k správne záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti je dôvodný. Pri rozhodovaní zohľadnil odôvodnené pomery oprávnenej ako aj osobné, majetkové a zárobkové pomery otca, pričom prihliadol aj na jeho výdavky. Pri rozhodovaní zohľadnil tiež skutočnosť, že otec je opätovne ženatý. V podanom odvolaní otec nedôvodne súdu vytýka, že uprednostnil záujem maloletej a neprihliadol na jeho pomery a pomery jeho manželky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa (č. 104/1991 Zb.), kde podľa čl. 3 ods. 1 záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Podstatným argumentom otca v podanom odvolaní bolo, že nie je v majetkových a finančných možnostiach otca, aby platil zvýšené výživné v súdom prvej inštancie stanovenej výške, t.j. 120,- eur s účinnosťou od 01.03. do 31.08.2019 a 140,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019. Ako vyplýva zo zistení súdu prvej inštancie, ktoré neboli odvolaním spochybňované, otec dosahuje priemerný mesačný príjem 17.418,50 Kč. Podľa svojho vyjadrenia má otec popri bežných výdavkoch náklady spojené so splátkami hypotekárneho úveru 7.000,- Kč mesačne, ročné výdavky na odpad 1.000,- Kč, poisťku na osobné motorové vozidlá 6.500,- Kč, poisťku za dom 1.300,- Kč a mesačnú zálohu za plyn a elektriku 500,- Kč. Otec býva v rodinnom dome svojej manželky, s bývaním v ktorom nemajú náklady, keďže rodičom manželky poskytujú starostlivosť. Otec má v podielovom spoluvlastníctve 1/2 rodinný dom vo Velkom Meziříčí, v ktorom žije jeho brat a matka, (matka vlastní podiel 1/2). Otec spolu s manželkou sú podieloví spoluvlastníci, každý v 1/2 rodinného domu v F. M. s tým, že na rekonštrukciu majú hypotéku vo výške 500.000,- Kč, ktorú splácajú v splátkach 7.000,- Kč mesačne. Popri nehnuteľnostiach je otec výlučným vlastníkom motorových vozidiel M. Y. z roku 2006 a M. X. z roku 1998. Jeho manželka poberá invalidný dôchodok vo výške 6.926,- Kč.

19. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nezohľadnil výdavok otca vo výške 7.000,- Kč na hypotéku ani ďalšie výdavky (v rozhodnutí nešpecifikované) spojené s nehnuteľnosťou, v ktorej otec spolu s manželkou nebývajú s odôvodnením, že výživné pre maloleté dieťa má prednosť pred takýmito výdavkami rodiča. Odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie má za to, že výdavky na splatenie hypotéky možno pri určení vyživovacej povinnosti otca na maloletú zohľadniť, avšak nemožno prehliadnuť, že splátka hypotéky nie je len splátkou otca, ale je splátkou aj jeho manželky, keďže hypotekárny úver, ako vyplýva z vyjadrenia otca, vzN.I za trvania ich manželstva. Pokiaľ otec je v 1/2 podielovom spoluvlastníctve nehnuteľnosti, v ktorej nebýva (rodinný dom vo M. V.), v podielovom spoluvlastníctve v podiele 1/2 vlastní rodinný dom v F. M., v ktorom taktiež nebýva, spolu s manželkou platia hypotéku vo výške 7.000,- Kč a vlastní dve motorové vozidlá (bez ohľadu na ich vek), s ktorými sú spojené náklady minimálne vo forme poisťenia, nemožno dospieť k záveru, že za daných okolností nie je v majetkových a finančných pomeroch otca, aby výživné na maloletú v sume 120,- eur za obdobie od 01.03. do 31.08.2019 a sumou 140,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019 platil. Finančné a majetkové pomery otca tak, ako boli súdom zistené, s prihliadnutím na prvoradý záujem maloletej, otcovi dovoľujú, aby plnil vyživovaciu povinnosť tak, ako bola určená súdom prvej inštancie.

20. Pokiaľ otec v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia nepravdivo uviedol, že v spoločnosti W. M. V., a. s. je zamestnaný od 01.03.2018, odvolací súd súhlasí s tým, že v tomto smere došlo ku skutkovému pochybeniu, je však potrebné uviesť, že takéto pochybenie nemá vplyv na zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci, preto túto námietku nepovažuje za dôvodnú.

21. Za nedôvodné námietky považuje súd aj námietky ohľadne tvrdenia otca o tom, že matka si mohla riešiť svoju bytovú situáciu nájmom, a tak by nebola povinná splácať hypotéku, ktorá súvisí s nadobudnutím nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva. Pre povinnosť otca platiť výživné totiž nie je v danom prípade významné, či matka býva v prenajatom byte, alebo v byte vo výlučnom vlastníctve.

22. Neopodstatnené sú tiež námietky otca ohľadne financovania mobilného telefónu pre matku a pre maloletú, nakoľko tieto neboli v konaní vôbec preukázané.

23. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne rozhodol aj o zameškanom výživnom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ otec žiadal, aby sa do sumy dlžného výživného započítali úhrady súvisiace s nákladmi na maloletú počas výkonu styku s maloletou, odvolací súd uvádza, že na tieto náklady nie je možné prihliadať, keďže otec má právo sa stýkať s maloletou a toto právo súvisí aj s nákladmi, ktoré sú s realizáciou styku spojené.

24. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. Podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku, ktorú účastník nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu otca zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

27. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.